

במקום עלון

ראש השנה תשס"ג

ספטמבר 2022

צילום : יעל קמחי-אוראל

נולדו השנה

צילום: יעל קמחי-אוראל

יונתן, בן לשני ועומר מיכאלי

לי ים, בת לנעמי אלמוג ושחף גל

ליאן, בת לאניקה (אשל) ומושיקו אלביליה

מיה, בת לערבה (טישלה) וחנן נורליאן

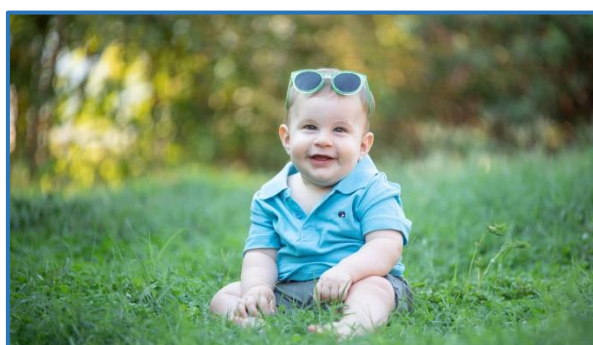
עילם, בן למרית רוני

אלון, בן לאורי ושחר אמוזג

אליאנה, בת לענבר (גוטליב) וישראל ריבקין

אמיתי ברוך-להב, בן לאביבה וגיא להב

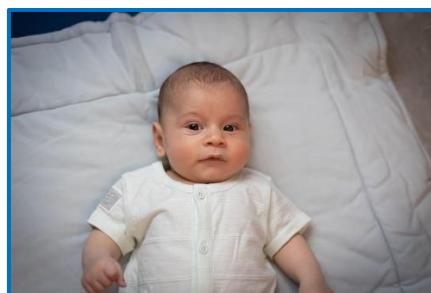
בר, בן לענבל וגל אבישי

דניאלה, בת ליעל וזיו אבישי

יעל, בת למיכל (שילוח) ויאיר צוקר

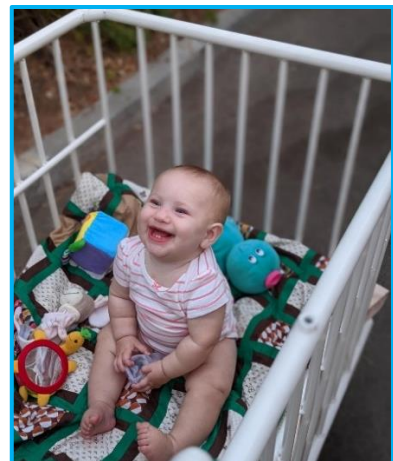
מיכאל, בן לאביטל ויעל יהודאי

ניב, בת לרעות ועמית אבישי

נעמי, בת לרוני (סגל) ואסי חרפי

שי, בת לשיר ושרון כהן

נאיה, בת לשלי (הריס) ומיכאל קורנברג

דן, בן לטל ונמרוד רוזן

לני, בת ללילך (לוי) ודור גזית

דרור אלכסנדר יאנצ'יץ', בן ללי (וטרמן) ולאלכסנדר

דילן, בת ליסמין ושמוליק מלול

מאיה, בת לרוני וגלעד מרקמן

משולחן מנהל הקהילה

השנה מתחילה באמצע ספטמבר, בזעם עצום וגובר / רוחות סוערות לוחמות על כל עבר, החורף ממית וקוצר (אסתר שמיר)

שורה זו פותחת את "אמצע ספטמבר", שירה של גלי עטרי שנועל את אלבום הסולו הרביעי שלה שיצא ב-1986 ונקרא באותו שם. השיר תמיד מחזיר אותי לזיכרונות מתקופת ראש השנה והחגים, ובמיוחד לכיתות ז'-ח' בעינות ירדן. מה שכן, בזיכרונות שלי תמיד יותר קריר ממה שקורה אצלנו בחוץ. נו, מילא.

התקופה הזו, של סיום שנה אחת ותחילתה של אחרת, נותנת לכל אחד מאיתנו את האפשרות לחשוב לרגע על מה שהיה בשנה הנגמרת. רגע להיזכר בדברים הטובים, וגם בטובים פחות. סוג של סיכום, או אם תרצו – חשבון נפש

שנת הקורונה – OUT, שנה של קהילה – IN

כמה דיברנו על הקורונה, אה? רק לפני חצי שנה עוד היינו בשיח שלם סביב המאומתים, הבידודים, ערכות הבדיקה, המסכות שליוו אותנו לכל מקום, ואיך אפשר לשכוח את הוויכוחים הסוערים על חיסונים כן או לא. והנה, שנתיים ומשהו אחרי שהקורונה פרצה לנו לחיים, נראה שאנחנו לגמרי מאחוריה. לאורך כל השנתיים האלו חיינו בתחושה מתמדת של חוסר ודאות, מה שהשפיע ישירות על תחושת החוסן והביטחון האישי של כל אחד מאיתנו, ולא פחות – על התחושה בקהילה.

אבל – כמה שחשנו חוסר וודאות, ככה יצאנו מהתקופה הזו והמשכנו קדימה. ועוד איך המשכנו! בחודשים האחרונים הקהילה חווה פריחה מדהימה, וזה מורגש בכל אספקט. האירועים בהובלת אגף התרבות והפנאי רודפים אחד את השני. אמנם נדמה שזה היה לפני מיליון שנה, אבל זה היה ממש רק לפני כמה חודשים, שחגגנו כולנו את אחד מסדרי הפסח המדהימים שהיו אי פעם בשמיר. שילוב מבורך של מסורת קיבוצית לצד חגיגות ושמחה מתפרצת. היין זרם כמים, מצב הרוח היה בשמיים, ואפילו הזיופים הקלים של שלישיית "גילי רז והלווייתנים" התקבלו בהבנה ובאהבה. כמה שבועות אחר כך הגיע יום העצמאות, והחג היה כולו באווירת שמחה ויחד. כך נראית עבודת צוות במיטבה. ל"ג בעומר השנה ייזכר עוד שנים בזכות ערב השירה בציבור שהתקיים בפאב, בהובלת דוד ארני ולהקת "פרוקי הרגליים" (מי שטרם מכיר את הביוגרפיה המרשימה של ארנון סיגרצקי, יכול להתעדכן באמצעות רב המכר "עלייתו, נפילתו ועלייתו בשנית של ארנון סיגרצקי". מומלץ בחום). וככה זה כשדבר גורר דבר – השנה, במחווה יוצאת דופן, אפילו הברחשים חסו עלינו בחג השבועות, וכך יכולנו ליהנות באמת מצעדת התינוקות הכל כך מרגשת. כן ירבו!

ואם כבר מסורות, איך אפשר שלא להזכיר את ארוחות שישי בערב? זוכרים שהקורונה ביטלה לנו את הארוחות בערבי שבת? אז נכון, אנחנו עדיין לא פותחים את חדר האוכל מדי יום שישי, אבל כבר כמה חודשים שהוא פותח את שעריו כפעם בחודש ומארח את כל הקהילה לארוחה כיד המלך. הדבר הבאמת משמעותי פה הוא שחדר האוכל פועל בארוחות אלה על טהרת מתנדבים. הנהלת הקהילה היא זו שפתחה את מסורת ההתנדבות הזו, ומאז יש הרבה יותר מתנדבים ממספר האנשים הנדרש להפעלת חדר האוכל. התחושה המלווה את עצם ההתנדבות מדהימה כשלעצמה, ואווירת

החג שאופפת את חדר האוכל ואת הסועדים היא פשוט priceless. מביני העניין דואגים לפקוד ישר אחר כך את המועדון לחבר ולקנח בקפה מהביל עם ופלים לימון בטעם של פעם.

בשנה הקרובה, ולמשך שנה אחת ויחידה, יהיו לנו בגיל הרך שני גנים במקום אחד, בגלל מספר הילדים הגדול בשכבות השונות בגן. המחשבה הראשונית שלנו (של מירב סולומון, מנהלת החינוך בגיל הרך, של נטע שפיגלר ושלי), הייתה להוציא לפועל תכנית תלת-שנתית שבסופה נהפוך את גנון זית לבית משולב לגילאי לידה עד שנתיים. עם הזמן התברר שיש בעיה של שימושי קרקע באזור הזה, ולבסוף הוחלט על שיפוץ החלק האחורי של בית "חצב" לטובת הגן הצעיר. העבודה התנהלה בלוח זמנים צפוף מאוד, והכל כדי להספיק ולהעמיד בית ברמה שרצינו לפני ה-1 בספטמבר. ענף הבניין כולו נרתם למאמץ, ובעבודה צמודה עם עדי להב (המתכנתת והמעצבת), מירב סולומון ונטע שפיגלר הוקם גן ברמה גבוהה, ולא פחות חשוב – בזמן, שנייה לפני שנגמר הקיץ.

ואפרופו קיץ... אם אתם בגיל הנעורים (או הורים לכאלה), אין סיכוי שפספסתם את אירועי הקיץ. נדמה שהחופש הגדול מעולם לא היה מלא פעילויות כמו השנה. בלטו אירועים כמו "האח הגדול" (24 שעות שלמות של ניתוק מהעולם החיצון, אפילו ללא מכשירים סלולריים!), הנסיעות לחוף גיא, לתל אביב וללונה פארק (נכון שגם אתם הייתם רוצים לבלות אחר צהריים בפארק שעשועים מלא נערים ונערות, כשבחוף 32 מעלות ו-90% לחות? ☹️), וכמובן גולת הכותרת – הנסיעה לאילת שחתמה את אירועי הקיץ. הדבר היפה באמת היה לראות את הנעורים לוקחים על עצמם שלל עבודות בקהילה כדי לממן בעצמם כמה שיותר מעלויות הטיול. שאפו ענק לנעורים ולצוות המדריכים!

עם זאת, נראה שהאירוע המרכזי של השנה היה "עסקת האופטיקה", ואפשר גם לומר שזהו האירוע הכלכלי המשמעותי ביותר שהתרחש בשמיר לאורך שנות הקיבוץ. בעוד שלרוב חברי שמיר כל הנושא בא בהפתעה גדולה, בחוד החנית של העסקה עמדו במשך כשנה כמה חברים: **עמרי רותם**, שכיהן בתקופה זו כיו"ר שמיר אופטיקה, הוביל את המהלך, ואתו היה לאורך כל הדרך **שי שפיגלר** יו"ר ההנהלה הכלכלית. סייעו להם ביעוץ עסקי ומשפטי **יובל בן זאב** ו**עו"ד זאב הולנדר**. חברי ההנהלה הכלכלית היו חלק ממעגל רחב יותר שלקח חלק בתהליך, והם נתנו גב מלא לצוות המו"מ אבל ידעו גם להציב גבולות וקווים אדומים. כמי שהיה מעורב בחלק מהמעגלים אני יכול להעיד שהתקופה הזו ידעה עליות ומורדות, ולא פחות – תקוות לצד חששות. לבסוף הגענו לעסקה מצוינת, שמבטיחה את היכולת שלנו להתנהל כאן כמו שאנחנו רוצים עוד הרבה שנים, ובד בבד – להגביר משמעותית את הביטחון הכלכלי של הקיבוץ ושל החברים בפרט. את השנה הזו חתם השבוע האחרון שלפני סגירת העסקה, ומי שליווה אותנו מקרוב יודע כמה מתח ולחץ ליוו אותנו מאחורי הקלעים. ולבסוף – שלוש אסיפות הקיבוץ רבות המשתתפים שאישרו את העסקה היו מפגן מדהים של קהילתיות. התחושה הייתה של מתוק בלב ובפה (וולטר, נשארו לנו עוד ארטיקים בפריזר, נכון? לא אתפלא אם אני בעצמי אכלתי איזה 5-6), ולא פחות מכך – חשמל באוויר. אחרי התהליך הזה, ובמיוחד קו הסיום שלו, אני גאה להיות חלק מהקהילה ומהאנשים שעושים אותה. **תודה רבה לכל מי שלקח חלק ועזר למהלך הזה לצאת לפועל.**

"דלתות העתיד פתוחות בפני אלה שיודעים כיצד לדחוף אותן" (קולוש). כפי שכולכם זוכרים, לפני כמה חודשים היינו בעיצומם של שני תהליכים קהילתיים מרכזיים – "מתווה הכנסה ומיסוי" ו"תהליך הסטטוסים". ברגע שעסקת האופטיקה החלה להבשיל הבנו שעלינו להשעות את

התהליכים הללו, לפחות עד לנקודה שבה הקיבוץ יכיר את הדברים ואת המציאות החדשה. היום, כשהכל כבר ידוע וברור, אפשר לחזור לתהליכים אלה, וכך נעשה מיד אחרי החגים.

עוד דבר שעתיד לקרות בקרוב הוא תחילת עבודה על חדר מוזיקה חדש, שיקום באחד מהמבנים שמאחורי הפאב. העבודה תיעשה בשיתוף פעולה ובעזרה של המוזיקאים הצעירים של שמיר, והמקום ייתן פתרון מתאים ונגיש יותר לכל מי שחפץ למצות את כישרונו המוזיקלי ♪ ♪ ♪.

ואם בצעירים עסקינן, יש נושא שבו עלינו להשתפר, והוא הקליטה והאקלום של צעירים החוזרים לשמיר. בעיני רוחנו, כל בני הקיבוץ שחוזרים לכאן מכירים על בוריה את ההתנהלות בקיבוץ, את הגופים השונים המתפקדים בו, את דרך קבלת ההחלטות וגם את המצופה מהם. האמת, לפעמים, לא כזו ורודה. חלק גדול מהחוזרים עוברים בשמיר בפעם הראשונה במהלך חייהם הבוגרים, אחרי תקופה של כ-15 שנה שבה לא ממש חיו בקיבוץ. הדבר נכון שבעתיים בכל הנוגע לבני ובנות הזוג שלהם. בתקופה הקרובה נקים ועדת קליטה ואקלום שתפקידה יהיה לתכנן ולבצע תהליכי קליטה טובים יותר, כך שהחוזרים לשמיר יקבלו פה תחושת בית ושייכות, מה שיוביל למעורבות גדולה יותר שלהם בקיבוץ ובחיי הקהילה.

חילופי משמרות

לפני כמה חודשים, כשהתפרסם הגיליון האחרון של "בשמיר", הופתעתי (כמו רובכם) לגלות שיהודית מסד החליטה לסיים את תפקידה כעורכת העלון, לאחר תקופה ארוכה מאוד שבה עשתה זאת בהתמדה מעוררת התפעלות. מאז שהוחלט בשמיר להוציא את העלון בפורמט הנוכחי שלו הייתה יהודית הלב הפועם והיד המנווטת שלו. היא העלתה לדיון נושאים שעל סדר היום, והקפידה להציג את נקודות המבט של כל הצדדים. לאורך כל השנים היא ידעה איך לדרבן אנשים לכתוב לעלון, מתוך האכפתיות הבלתי נגמרת שלה כלפי המוסד שנקרא עלון שמיר. זה המקום להודות לה על שנים רבות של עשייה, אכפתיות והמון המון השקעה. בלעדיה לא היה לנו עלון כפי שהוא היום. **תודה רבה יהודית!** את עריכת העלון לקחו על עצמן מירב רונן ונעמה בייפוס, והדפים שבידיכם הם עלון הבכורה שלהן. בהמשך ישתלב העלון באתר הקיבוץ, שייתחדש גם הוא ויפעל ככל הנראה באמצעות אפליקציית "מקומי". נאחל למירב ונעמה, ולכולנו, הצלחה רבה בתפקיד המאתגר.

ומשהו אחרון לפני הסוף: ממש ממש לפני ראש השנה נוסעים ג'ני, הבנות ואני לחופשה של שלושה שבועות בדרום אפריקה. בתקופה זו מנהלי האגפים ימשיכו לתפעל את המערכת בצורה הטובה שבה הם עושים זאת כל השנה, ויהיו זמינים לכל שאלה או בעיה. אני אתעדכן מרחוק על הנעשה בכפרנו, ובמקרים דחופים וחשובים אוכל גם להיות זמין יותר. כרגיל, זמיר כרמי אחראי על נושא החירום בשמיר, ובימים הספורים שבהם גם הוא לא יהיה בארץ ימלא שי שפיגלר את מקומו.

לא נותר לי אלא לאחל לכולם שנה טובה, מלאה בעשייה, שגשוג, הצלחה והגשמה אישית.

עובד בן זאב, מנהל הקהילה

משולחנו של יו"ר המזכירות הרחבה

ימים מעניינים עוברים עלינו: עסקת האופטיקה המבורכת מאוד העסיקה את חברי שמיר לכל רוחב החזית, כשגם המזכירות הרחבה והאספה היו מעורבות. כמה חודשים לפני העסקה, כשכבר ידענו שיש אפשרות מוחשית שהיא תתבצע, הבנו שיש לדחות את הטיפול נושאים חשובים ואסטרטגיים אחרים שבהם עסקנו. גם עכשיו, נראה שעד שלא נקבל החלטה על אופן חלוקת הכספים לחברים אי אפשר יהיה להתקדם בנושאים חשובים כמו המתווה לקבלת בני התושבים, שאת הדיון בו דחינו שוב ושוב. גם מתווה השכר והמיסוי מתקרב כבר להחלטה.

כמי שרואה את תפקידו כחלק מהנהגת הקהילה, אני מצטער שהפסקנו פעילויות של קידום כלל קהילתי ולא יכולנו להסביר מדוע. במיוחד אני מתנצל בפני התושבים על מידור זה, שהיה הכרחי. ננסה להחזיר לחיים את שני הנושאים הללו מיד אחרי החגים, באותה רוח אופטימית שנשבה בנו עד כה.

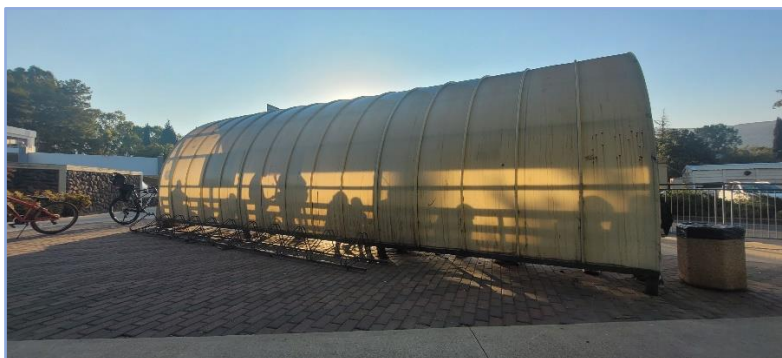
בעניין פרסום חומרים של המזכירות הרחבה והאספה, יצרתי קבוצת מייל עם כל כתובות חברי הקיבוץ הידועות לי. אני שולח את סדר היום, את החומרים שיוצגו, ולבסוף את

הפרוטוקולים מהישיבות, וכולכם מוזמנים לקבלם באמצעות משלוח כתובת המייל שלכם אלי. לפעמים מדובר בנושאים המיועדים רק לחברי קיבוץ, אבל בדרך כלל החומר נשלח לקהילה כולה.

מתחילת דרכי כיו"ר המזכירות, בשלהי תקופת הסגרים, אני מתלבט איך לשלב בישיבות טכנולוגיה שתאפשר לכמה שיותר חברים להיות מעורבים בהן. ברור שקל יותר לנהל פגישות רק בזום או רק במקום פיזי, וישיבות משולבות הן אתגר שעדיין לא פיצחנו לגמרי. אני ממשיך לעשות ניסיונות, ובקרוב נייחד ישיבה או שתיים לצורת העבודה הנכונה של המזכירות הרחבה ואספות הקיבוץ, כדי לשתף בהן את הציבור ככל האפשר.

לסיום, אני מאחל לשמיר שנה טובה. שנדע למנף את הרווחה הכלכלית שהגיעה אלינו גם לעושר חברתי, רוחני וקהילתי, ושנדע גם להסתכל החוצה, לסביבתנו, ולתת משהו משלנו לטובת דברים שחשובים לנו במדינת ישראל שלנו.

איל מירון, יו"ר המזכירות הרחבה

צילום: נטע שפיגלר

באגף משאבי האנוש

צילום : נטע שפיגלר

השנה לא הולכת / היא גם לא באה

זה אנחנו

שהולכים

ממנה ואליה

השנה גם לא יכולה

להיות טובה

רק אנחנו.

שושי נרסון נורמן

אז איך מסכמים שנה עם כל כך הרבה עשייה? אתחיל בנימה אישית: התחלתי את השנה השנייה בעבודתי בשמיר. עברתי את שלב ההיכרות ומדי יום אני לומדת לפתח את צרכי הקיבוץ בתחום משאבי האנוש. אחד מהדברים החשובים, לדעתי, לשם הצלחה בתפקיד ורצון לעשייה, הוא סביבה תומכת. וזו הזדמנות מצוינת להודות למנהלי האגפים, הענפים, הפעילויות והעובדים, המאפשרים לכולנו סביבת עבודה מפרה ותומכת גם בזמני לחץ ומשברים.

מעבר לעשייה היומיומית הנדרשת בארגון שמעסיק כ-200 עובדים (חברים ושכירים), אנו המנהלים נדרשים לעסוק בפיתוח, בשיפור ובהתייעלות בעבודה, כולל שיפור המיומנויות המקצועיות והחברתיות שלנו ושל כלל העובדים. אזכיר כמה מתהליכים שבהם התחלנו השנה:

תהליכי אבחון ופיתוח משמעותיים בענף המזון ובסביון.

עבודה לפי יעדים. התחלנו בתהליך של הצבת יעדים צוותיים בענפי המשק והקהילה, שכפיילוט נבחרו ענפי הבקר, הכלבו והמזון.

פיתוח מנהלים ועובדים. המנהלים ובעלי התפקידים בקהילה צפויים לעבור השתלמות מעניינת וחשובה בתחום הגישור, עם דגש על מתן כלים לניהול קונפליקטים בסיטואציות יומיומיות מורכבות.

אני מאחלת לכולנו שנה טובה ומשמעותית, מלאה בעשייה ובצמיחה אישית.

קרן בראליה, מנהלת משאבי אנוש

מהנעשה באגף החברה והרווחה

עם בואה של שנה חדשה אנו נוהגים להסתכל לאחור, על כל מה שהספקנו. ללמוד מהצלחות וגם מכישלונות, להתכונן טוב יותר לאתגרים הצפויים לנו ולהיכנס לשנה החדשה מוכנים יותר. אז מה היה לנו באגף השנה:

בתחילת השנה עוד התמודדנו עם אתגר הקורונה שהעסיק אותנו מאד: תחלואה, בידודים, מגבלות וזומים. צוות האגף כולו – המרפאות, סביון וצוות השטח היו כולם מגויסים להתמודדות עם המצב, ועשו זאת בצורה מקצועית, מסורה ונאמנה. אני מלאת הערכה להם על כך. לאט לאט התרחקנו מהמשבר או שלמדנו לחיות לצידו, והתפנינו סוף סוף לעסוק בשגרת העבודה שלנו.

במרפאה הכללית נפרדנו לאחרונה מד"ר אריה אלדר, שהיה רופא הקהילה של הקיבוץ במשך 13 שנים שבהן מרפאת שמיר והקהילה היו לו בית. במקומו נכנסה במלוא המרץ רופאה צעירה ומבטיחה בשם ד"ר אנה נשרים. אנו מאחלים לה ולקהילה קליטה טובה והצלחה.

במרפאת השיניים קלטנו שני רופאים חדשים בעזרתה המקצועית והמסורה של שולמית, ד"ר שרי גבאי-שדה וד"ר רביע חיליל. שניהם רופאים מקצועיים ובעלי גישה שירותית מאוד, וכניסתם לעבודה אצלנו

מוגדרת מבחינתנו כהצלחה רבה. בחודשיים הקרובים צפויות להיקלט במרפאה גם סייעת חדשה ומנהלת מרפאה, שצפויות לשחרר את שולמית לפנסיה שלה (שוב).

לתפקיד רכזת הפנאי של **הגיל השלישי** נכנסה לאחרונה איריס סרף-פיאנקו, שמביאה איתה יוזמות חדשות והרבה רעיונות חדשים. אנחנו מאחלים לה ולחברים הוותיקים הצלחה, עניין וסיפוק בפעילויות השונות.

בית החוגים או בית היוצר (על גלגוליו השונים) שופץ בחודשים האחרונים כדי ליצור בו מרחב נעים לפעילות לגיל השלישי. אני שמחה לפרגן כאן לעדי להב, המעצבת המוכשרת שליוותה את השיפוץ בצורה מקצועית ונעימה. העבודה בוצעה על ידי בניין שמיר ובעלי מקצוע משמיר – דני, נתן ועוד באופן מעורר התפעלות. אני מודה לכל מי שליווה את השיפוץ והשתתף בו. המועדון החדש יפהפה, וכבר משמש כמרחב לפעילויות שונות. אתם מוזמנים לבוא וליהנות ממנו, בתיאום עם איריס.

אנו מאחלים לקהילת שמיר **שנה טובה, מלאה בבריאות, צחוק ושמחת חיים, שקט נפשי, נחת ואושר לרוב.**

אורית לשם, מנהלת אגף חברה ורווחה

צילום: נטע שפיגלר

בסביון

קהילה יקרה שלום רב,

זה זמן רב שלא כתבתי ושיתפתי אתכם בנעשה בסביון. אחרי כמה שנים שבהן נאלצנו להיות סגורים ומרוחקים (נפלאות הקורונה), אנו פותחים שוב את דלתות הבית ומזמינים אתכם לבקר אותנו. בשמחה, באהבה ובהתרגשות קיבלנו לאחרונה מחדש את ילדי גן רימון שחזרו לבקרנו. המפגש היה מרגש ושימח את הדיירים, אותנו ואת הילדים. כולנו נשארו עם טעם של עוד, ולכן החלטנו להיפגש בקביעות אחת לחודש לפעילות משותפת.

צילום: רוני לוי-במני

בית סביון מלא כיום ושוקק פעילות ועשייה. אני מזמינה אתכם, בני הגיל השלישי המוצאים עניין בפעילות שלנו, להצטרף אלינו:

בימים א-ה בין השעות 08:30-11:00 – תעסוקה עם כרמלה.

פעילויות אחה"צ בשעה 16:30:

ביום א' – ציור עם איריס נתנזון.

ביום ב' – תופים ומוסיקה עם וינסנט.

ביום ג' – חוג חיות עם תלמה או יוגה בריאותית עם נדב, לסירוגין.

ביום ד' – פיזיותרפיה עם רז.

אתם מוזמנים לפנות אלי בכל התלבטות, מחשבה ותהייה.

בברכת שנה טובה וחג שמח,

רוני לוי-במני, מנהלת סביון, 054-4661229

בגיל הרך

צילום : נטע שפיגלר

עוד שנה הסתיימה, שנת תשפ"ב, שבמהלכה חזרנו בשמחה לשגרה, להרגלים לאתגרים הרגילים. שנה שבמהלכה נשמנו לרווחה והשתחררנו מהמסכות, הבידודים והבדיקות. שנה שבה נפתחה המערכת שוב לרווחה, להורים, לאחים ולסבים. שנה שבה חווינו הצלחות לצד אתגרי כוח אדם ושבתות, שנה של התחדשות ופרידות. בקיצור, הייתה שנה טובה.

וכעת, שנה חדשה התחילה, שנת תשפ"ג, עם משבים קרירים בבקרים, חצבים פורחים, קליטות, מעברים וילדים שמחים. כמו בכל תחילתה של שנה אנו נפרדים ומתחדשים בנשות צוות חדשות. הבתים מחדשים פניהם, נקיים, מסודרים ומאורגנים לקבלת הילדים.

השנה התברכנו בגן חדש, גן שקד, שהוא גן צעיר של 13 ילדים בגילאי 3-4. הוא נמצא בבית חצב, היכן שהייתה בעבר ספריית הילדים, בחלל ששופץ והוכשר לקבלת הילדים. תהליך השיפוץ היה מהיר ומדהים, והיו שותפים לו אנשים רבים מהקהילה, שאפשרו לנו לפתוח את השנה בזמן.

גם השנה נמשיך בתהליכי התמקצעות של הצוות, וכן בתוכנית "אפשרי בריא" העוסקת בתזונה במערכת החינוך. בקרוב נקיים גם מפגש הורים בנושא. אני מאחלת לכולנו שנה חדשה מעניינת ומרגשת. שנה של שיגרה טובה ולמידה משמעותית, של יציבות ושמחה ושל שותפות ומעורבות הורית. שנה נהדרת!! מירב סלומון, מנהלת החינוך בגיל הרך

בגן רימון יש השנה 26 ילדים בוגרים בגילאי 4-6, בגפן 12 ילדים ובזית 13 פעוטים. בית התינוקות נפתח לעת עתה בתוך בית זית, עם ילדה אחת, ולאחר החגים יקלטו ילדים נוספים ונחזור לבית התינוקות. הבית צפוי לצמוח במהלך השנה לעשרה ילדים. השנה נוספו ילדים חדשים למערכת, חלקם עברו לגור בשמיר וחלקם באים אלינו מהסביבה.

בחינוך הבלתי פורמלי

חלף כמעט חודש מאז סיום החופש הגדול, שכרגיל היה גדוש בפעילויות ובחוויות מגוונות ברחבי הקיבוץ ומחוץ לו – כפי שאומרים: מדן ועד אילת. הקיץ זימן לנו אפשרויות לגיבוש לצד קיום פעילויות משמעותיות עם קבוצות הילדים והנעורים. הנה טעימה קטנה מהפעילויות המרכזיות שמהן נהנינו בחופש:

- ♥ פעילות של כדורסל כיסאות גלגלים, המשלבת בין קבלת השונה לזהירות בדרכים.
- ♥ "מסבא זמן" – פעילות רב-דורית של ילדי מנגו עם הסבים והסבתות.
- ♥ גיוסים ונסיעה לאילת – הנערים והנערות יזמו פרויקטים ברחבי הקיבוץ והשתתפו בהם, ובכך מימנו את רוב הוצאות הנסיעה לאילת. שאפו עליהם!
- ♥ קיימנו את הלילה הלבן המסורתי, שוק קח-תן של שמ"ח, טיולים, סדנאות ועוד ועוד.

בהזדמנות זו אנחנו מודים לבעלי התפקידים בקיבוץ, שנרתמו לבקשות ולצרכים שלנו במהלך חופשת הקיץ (לפניה ואחריה), תמכו בנו ועזרו לחופש שלנו להיות מוצלח כל כך!

בתום הקיץ נפרדנו מכמה אנשי צוות, ואת שנת תשפ"ג פתחנו עם רוב של מדריכים ותיקים ונפלאים בשמ"ח ובנעורים. נותרו עוד כמה תפקידים למלא, ואנו מקווים לצרף לשורותינו מדריכים איכותיים בהקדם. זה הוא צוות החב"פ שלנו בשנה הקרובה:

חצב – 22 ילדים, בהובלתה של שושי ולצידה גל כ"ץ.

שיבולת – 21 ילדים, בהובלתה של סתיו ולצידה גפן וקס.

מנגו – 27 ילדים, בהובלתם של דוד מוזס ועידן קראל.

נעורים – 80 נערים. מדריכי זי-ט' הם עופרי כהן וזיו גולדמן; מדריכי יי-י"ב הם מיה מירון ואילון נאור.

לצוות שלנו מצטרפים גם מדריכים מהקיבוץ ומכפר הסטודנטים, שתומכים בפעילות השוטפת של המערכת. אנו שמחים במיוחד בהשתלבותם של כ-15 בני ובנות נוער מוכשרים המדריכים בבתי הילדים, רוקמים קשרים אישיים עם הילדים ומתפתחים בעצמם כמדריכים צעירים. הצטרפותם לצוות שמ"ח כחלק מתוכנית למעורבות חברתית בקהילה, ובהמשך פועלם במערך העבודה השנתי, הם תמיכה משמעותית לצוות ולילדים, ויש בה ערך קהילתי רחב וחשוב.

השומר הצעיר

הקומונרים שלנו, עמית ועמנואל, פתחו את שנת ההדרכה בשומר הצעיר יחד עם 13 מדריכים צעירים מהנעורים של שמיר (שברנו שיא!). בכל שבוע הם יקיימו פעולות לילדי ד'-ח' בקן המקומי שלנו ובמרחבי החינוך.

ממשיכים בארבעה ימי פעילות בשבוע

בשנתיים האחרונות מובילה המועצה מהלך של יום פעילות נוסף בחינוך הבלתי פורמלי, במקום יום ארוך בבית הספר. כמו בשנת תשפ"ב, גם בשנת הלימודים הנוכחית יחזרו ילדי שמיר לבתי הילדים

בימי שני מוקדם יותר בצהריים. יום הפעילות בבית מוסיף לנו זמן משמעותי עם הילדים ומאיץ את התהליכים הקבוצתיים שאנו מקדמים במהלך השנה. לשמחתנו המערכת הבלתי פורמלית מוסיפה להיות משמעותית בחיי ילדי שמיר, ואנחנו מעריכים את תמיכתה של הקהילה במתן המשאבים הנדרשים לכך.

בנימה אישית – בהיותי כמעט חצי שנה בתפקיד, אני מרגישה זכות גדולה לעבוד בקהילה שמקדשת את החינוך ומעריכה את חשיבותו. תודה לכל השותפים שלנו על שיתוף הפעולה, האמון והתמיכה במערכת, באנשי הצוות ובי. צוות החינוך הבלתי פורמלי מאחל לכל בית שמיר שנה מתוקה מדבש, עם שגרה מבורכת לצד עשייה חינוכית וחיובית בעבור הילדים, הנערים והקהילה כולה. שנה טובה!

מאי יחזקאל, מנהלת החינוך הבלתי פורמלי

צילום: מאי יחזקאל

באגף התרבות, הספורט והפנאי

חברה גאה בוועדת התרבות. אני רוצה להודות ליהודית מסד על עשור מלאה עשייה, ולקבל בברכה את מירב רונן ואת נעמה אבני-בייפוס שלקחו על עצמן את המשימה החשובה של עריכת העלון. מי ייתן ותיצרו את העלון בדמותכן, ומי יודע – אולי גם אתן עוד תחגגו אתו עשור!

הנה יוצא עלון חדש, מה שמשמח אותי מאוד כי זה סימן שמצאנו את המחליפות של יהודית – עורכת העלון בעשור האחרון. כשיהודית הודיעה לי שהחליטה לסיים את תפקידה חששתי שזה יהיה סופו של העלון. לא ידעתי כמה קרובות יהיו עורכות העלון הבאות – אחת מהן היא אמא שלי והשנייה

ועדת תרבות וספורט

הוועדה קמה מחדש לפני כשבעה חודשים, וכבר הספיקה לקבל ולקדם החלטות מהותיות ששיפרו את האגף ואת הקהילה

שלנו. שוב תודה ענקית לטובית קמחי, דודו טריגר, נעמה אבני-בייפוס, עמית צור ונטע ברק, חברי הוועדה.

אולם הספורט ומתקני הספורט בכלל

בחודשיים האחרונים נכנסה שושי בן שושן לתפקיד אחראית מתקני הספורט בקיבוץ, וכבר מרגישים את נוכחותה. יש המון דברים ששושי עושה טוב – וזה אחד מהם! ולמי שלא יודע – צוות הספורט החליט, לאחר התייעצות עם צוותי החב"פ והגיל הרך, לתקצב לקראת 2022 את שיפוץ מגרש

האספלט שבין בתי הילדים. נטע שפיגלר ואני עובדים ביחד לקדם את השיפוץ, וגם זמיר נותן יד כשצריך לקבל אישורים מיוחדים. אני מקווה מאוד שבחודשים הקרובים נתחיל בעבודה ונשפר את תפקודו של אחד ממקומות הבילוי המרכזיים של ילדי הקהילה.

צילום: צרויה רונן

הגינה הקהילתית מדהימה שלנו

בדיוק לפני שנה, בספטמבר 2021, לקח על עצמו חביאר שטרנפלד לחדש את הגינה הקהילתית יחד עם כ-12 משפחות נוספות. בשנה האחרונה הם עישבו, גזמו, הפכו אבנים, בנו ערוגות מוגבהות ומתחו גדר חדשה ויפה לגינה. במהלך השנה הצטרפו עוד חמש משפחות, והגינה נראית מדהים! הפעם באנו מוכנים, למודי ניסיון, וידענו מראש איך להתמודד עם האתגרים הרבים שהמקום הציב בפנינו. למי שלא קפץ לגינה בזמן

האחרון – כדאי לכם! הגינה עדיין מלאה בכל טוב, ובקרוב נסדר אותה ונשתול לחורף הקרוב. יש גם כמה ערוגות קהילתיות שאנחנו ממשיכים לסדר ולהנגיש לכמה שיותר מחברי הקהילה.

בלילה הלבן הקרוב יהיה בגינה מתחם קמפינג, ואני מזמינה אתכם להקים שם אוהל, לפרוש שק"ש ולהנות מלילה קריר לצד השעועית התאילנדית והעגבניות שלנו.

גינת כלבים

מאז כניסתי לתפקיד קיבלתי לא-מעט פניות בעניין גינת כלבים בשמיר. מנטע הבנתי שגם

הוא מוצף בבקשות כאלה, אבל כיוון שלא נמצא אחראי שייקח על עצמו את הקמת

המקום ותפעולו, הנושא לא התקדם. בעקבות בקשה של ועדת התרבות פורסם מכרז לתפקיד האחראי על הגינה, ומי שנענה לו הוא האדם המושלם לתפקיד, הלא הוא מתי

בית הקפה

קצת אחרי תחילת השנה החליט צוות התרבות, בתמיכה ודחיפה של מנהל הקהילה, להשיק בפאב פיילוט לבית קפה קהילתי. שיערנו שיהיה למקום ביקוש, אבל לא שיערנו עד כמה הוא יהיה מוצלח! בית הקפה מעשיר את הפאב, והוא מעניק לכולנו מקום למפגש ולבילוי משותף שהיו חסרים כל כך בשנות הקורונה. מנהלת אותו בהצלחה גדולה מירית

החגים והפנאי

כשאומרים "תרבות" חושבים מיד על החגים שאנו חוגגים ועל ההצגות וההרצאות שאנחנו רואים. כאן נכנסות לתמונה מירית מירון וטלי ינאי, וביחד שלושתנו (ובעיקר שתייהן) מרכזות את החגים והמועדים, המסורות והפנאי הספונטני שלנו. לשמחתי הרבה התרבות שלנו אינה תרבות "צרכנית", ואנחנו

סוף סוף חגי תשרי

שנה חדשה מתחילה, ואיתה כל כך הרבה טוב! מראש השנה הקרוב, שאותו נחגוג ביחד בציבור של כ-700 איש, אחרי שלוש שנים שבהן חגגנו בנפרד, דרך הלילה הלבן הקהילתי והמיוחד שלנו, ולתוך חג הסוכות

חלפי. תודה לו על כך! אנו עובדים כעת על תכנון הגינה, שתוקם כנראה קרוב לכלבו ותאפשר מרחב נפרד לכלבים גדולים ולכלבים קטנים.

מירון, יחד עם צוות מיומן מקהילתנו. הוא פתוח שלוש פעמים בשבוע, בשני בבוקר, ברביעי אחר הצהריים ובאחד מימי סוף

השבוע, ונותן מקום לאוכלוסיות השונות בקהילה. אני מקווה שבשנה הקרובה הוא ימשיך להתבסס ויתפוס מקום משמעותי יותר ויותר בחיי הקהילה.

לא חברת ההפקות של שמיר. התרבות שלנו מושרשת עמוק בקהילה, כל אירוע או חג מתקיימים בזכות ובעזרת כולנו. להרגשתי (אולי כי אני בתפקיד ולא צופה מהצד) הקהילתיות ורוח ההתנדבות שלנו מצוינות, ואני מאחלת שנגדל ונתגבש כקהילה האחראית על חיי התרבות שלה!

שיביא גם את טורניר הכדורגל ויריד היוצרים הקהילתי שעושה קאמבק ענק! צפו בכל העדכונים באפליקציית "מקומי" ועל לוחות המודעות. חג שמח!

צרויה רונן, מנהלת אגף תרבות, ספורט פנאי

שלום לכם,
גיליון זה, שקראנו לו "במקום עלון", מזדרז
לצאת לאור לקראת ראש השנה והחגים
שבעקבותיו.

לפני שבועות ספורים החלטנו לקחת על עצמנו
את עריכת העלון "בשמיר", שישתלב כנראה
באתר המחודש של שמיר על בסיס אפליקציית
"מקומי". רק החלטנו, וכבר אחת מאתנו
יצאה לחופשה והשנייה מתכננת את חופשתה
שלה; אבל פטור בלא עלון לקראת החג אי
אפשר, ולכן קיבצנו כאן כמה סיכומים
ותוכניות לקראת השנה החדשה, והעיקר – את
תמונותיהם של התינוקות הקסומים שנולדו
כאן בשנה שחלפה.

עם שובנו, ניגש למלאכה שאותה אנו מתכוונות
לבצע ברצינות ובהתלהבות. ניפרד כיאות
מיהודית, העורכת הקודמת, נשאל אתכם מה
הייתם רוצים לקרוא בעלון, ננסה לעדכן
ולדווח על כמה שקורה כאן, והעיקר – נשתדל
להפוך את העלון לכלי של מידע, תקשורת
וביטוי לכל חברי הקהילה.

עד אז – שתהיה לכולנו שנה נעימה ומהנה.

שלכם,

נעמה ומירב

צילום: נטע שפיגלר